

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiæ Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 16. De B. Virginis in Bethlehem profectione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](#)

MEDITATIO XVI.

DE B. VIRGINIS EX NAZARETH in Bethlehem profectione.

S. Thom. 3.
p. q. 35. a. 7.
c. 8.

*Term. de
vacuitate.*

RIMVM pro insequentium Meditationum fundamento considera, Incarnatum Verbum ex matris vtero proditum, adeo inustato, stupendo, sanctoque modo in mundum ingredi voluisse, vt ei similis nec fuisset ante unquam, nec futurus esset in posterum; & qui sibi quidem permolestus, nobis autem esset utilissimus: quod fundamenta iaceret Euangelicæ perfectionis, quā erat postea mundo prædicaturus: idemque eius in mundum ingressus, (vt sanctus Cyprianus ait) nostri, quo ad Christianam Religionem accedimus exemplar esset; eandemque discipuli eius viam tenerent, qua ipse magister venit, & quas exercuit ille virtutes imitarentur, & in hunc finem, omnia reiecit, quæ mundus amat, queritque; amplexatus quicquid ille horret, fugitque. Quapropter etiam, ad diem suum Natalem, rem omnem ita dispositus, vt exiens ex Nazareth, illas qualescumque committates sibi subtraheret, quas in maternando, & apud cognatos & notos habere potuisset: ubi habitationis saltem, cunarumq; commoditas & solatiolum aliquod non defuerit, quale Baptiste in paterna domo nascenti

non

non defuit. Sed hæc omnia Verbum hoc reiecit, ut nos doceret, quantoperè carnis illebras abhorret, amaret verò paupertatem, qui modicum illud etiam reliquerit, quod domi mater habebat; & ut peregrinus in Bethlehem, ea temporis incommoditate, nasci voluerit, qua omnia sibi deessent. Quo exemplo rubore suffundar, quod meas commoditates, carnisque indulgentiam tam sollicitè queram; ut non modò eas, cùm adsunt, non fugiam; sed anxiè, eum non adsunt, procurem; &, nisi obtineam, molestè feram. O Iesu Nazarene, floride, cœlestium virtutum floribus ornate, qui desertis Nazareth, ut commoditatum terrenarum flores effugias: huius tui egressus merito, debilitatem meam adiuua, ut carnis meæ floribus & blanditiis omnino renunciem, optem verò procuremque tuarum duntaxat flores virtutum: quibus & animam meam exornare & in eadem nasci digneris, Amen.

PUNCTVM II.

OCCASIO deinde expendenda est, ob quam Christus hanc profectionem in Bethlehem suscepit, & quem finem quæsierit. *a In diebus illis*, ait Euangelista, ^{2 Lucez. 1} *exigit edictum à Casare Augusto*, ut describere-^{ea} tur vniuersus orbis. Et ibant omnes, ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Nazareth in

M 3 Iudeam

Iudeam in ciuitatem David, qua vocatur Bethlehem, eo quod esset de domo & familia David, ut profiteretur cum Maria sponsata sibi pax, re pregnante. Qua in re considera, quantum distent Dei cogitationes ab hominum cogitationibus; quam alia sint cœlestis Regis, & Regum terræ consilia. Nam edictum illud Cæsaris ex elatione animi, ambitione, iactantia, & auaritia oriebatur; ultra iuris sui limites se extendebat: ut describeretur vniuersus orbis imperitans, atq; si totus illi subesset: omnesque eius essent subditi, qui propterea vestigia soluerent, etiam pauperes & egeni. Contra Christus Rex cœlestis, cogitationes suas omnes in humilitate, paupertate, sui que subiectione ponbat, & in calcandis pompis, diuitiis, & mundi huius vanitatibus. Non imperare venit aut ministrari: sed obedire, & seruire toti mundo. Cuius voluntatis hic habes testimonium, dum enim editio Cæsaris matrem suam obtemperare voluit: & se & illa eius subditos esse protestatus est: & imperatum tributum, ut reliqui subditi, soluerit: ut superbiam & concupiscentiam mundi, hoc suo exemplo confunderet. Si enim Rex Regum & omnis creatura Monarcha, in mundum veniens, sese abiicit, & Regi terreno ac iniquo subiectionem profiteretur:

b I. Pet. 2. 13 quid magnum, si ego me b omni subijcam humana creatura propter Deum? Et quanta erit insolentia, vel ipsi Deo me non subiicere, nec eius subditum agnoscere, nec debitum obediētiæ tributum soluere? O REX COELI, prohibe,

-quælo,

quæso, talem in me superbiam, quam ut dissolueres, te tantoperè abiecisti. SECUNDО perpende: Etsi Edictū illud superbia & cupiditas imperasset, voluisse tamen Dcū omnes suos illi parere: quia placet illi, singulos superiorib. suis in omnibus licitis obedire: etiam cùm in propriū commodū ea iubent) & in eis Deum ipsū, c cuius locū illi tenent, agnoscere. Suprā modū itaque Christus obedientiam suam extulit, dum profectionē hanc suā instituit, quō æterno suo Patri, qui in d Bethlehem ipsū nasci statuerat, obtéperaret: quamuis eius prouidentia, hac edicti Cæsarei occasione, ad id perficiendū vfa sit: qui. n. e non veniebat in mundum, vt suam sed c Ioan. 6. 38. eius, qui eum miserat, voluntatē perficeret, eo loco nasci ipse voluit, vbi ille decreuerat: & obediendo nasci, sicut obediendo etiā mortuus est: vt omnes ab eo disceremus obedire. O DILECTE MI, quoniam vita mea in tua voluntate posita est: sit, quæso, omnis meus ingressus, & exitus semper illi conformis, Amen.

PVNCTVM III.

CONSIDERANDA TERTIО est ipsa B. Virg. profectio, eius modus, & virtutes, quas in ea exercebat; vt eas imitemur. Nā cū ipsa pauper esset: iter verò prolixū, & tēp^o brumale ac asperū; nō defuerūt illi molestiq: quas tamē mirā patiētiā & alacritate tolerabat oculorum insignem modestiam p̄r se ferebat: corde, in Dcū filiumq; suum, quē in vtero gestabat, defixo: cum quo pia colloquia miscebat, vt suprā dictum est. Quod si cum suo sposo Medita. 10

M 4 Ioseph punct. 3.

II.

Ioseph interdum loquebatur: Deo colloquijs
rat argumentum, idq; magna veriusque incun-
ditate. Nec tamen eundo, quamuis verum ge-
staret, desatigabatur; eo quod filius eam non
grauaret; & spe citò eundem videndi, valde
recrearetur. quæ etiam propterea è Nazareth
exire gaudebat; quòd maiori animi tranquilli-
tate, filio suo frui liceret, si extrà nasceretur.
O Virgo sanctissima, nihil necesse est illud ri-
bi, sicut Sponsæ occinere: f Surge, propera ami-
ca mea: iam enim hyems transiit, imber abii &
recessit: Flores apparuerunt in terra nostra, de-
siderium enim patiënti, & obediendi, saciste
vrget, ut vel ipso hyemis rigore properes; quòd
flos ille Iesse tandem oriatur; in quo nostra est
posita requies. Utinam excellentes illas, quæ
in ea profectioне exercuisti, virtutes imitari
mihi liceret; spiritu gressus tuos comitando,
cui, corpore comitari, non licuit.

f Can. 2.15.

PUNCTVM IV.

CONSIDERANDVS vltimo loco est,
ipse B. Virginis in Bethlehem ingressus,
vbi propter magnum hominum cōcur-
sum, nec qui hospitio eam exciperet, inuen-
tus est; nec in diuersorio locus ei datus: ut pro-
pterea, ad publicum animalium stabulum di-
uertere, sit coacta: ita diuina prouidentia di-
sponente, quòd Dei filius, mendicans & in-
commoda patiënt, in mundum ingredere-
tur, nemine illius incommodis compatiens. Perpende excellentiam eius, qui hospitium
nunc

nunc quærit, in quo nascatur, nec tamen inuenire potest; hominum verò, qui nō solum eum non excipiunt, sed neque agnoscunt, cæcitatem; & bona illa, quibus merito propterea priuantur: ac demum quo pacto Deus, id, quod in mundo abiectius est ac deterius, sibi elegerit. Ex quibus ad effectus, sensaque tenera, argumento consentaneo, permouebere.

EXPENDE itaque primum, quomodo huius mundi homines palatia sua domosque sibi commodas habeant, & diuites Bethlehemitici benè hospitati & habiti sunt, quisque iuxta palatum suum: filius verò æterni Patris, omnium, quæ creata sunt, Dominus, a in propriam ^a Ioh. 1.11. veniens ciuitatem, ex qua erat oriundus, & inter eiusdem Tribus & familiæ homines, hopitium quærat, & sui eum non recipiant. O æternum incarnatum Verbum, quam citò te incipit reiçere mundus, quem tu venisti redimere! Poteris omnino iam nunc illud usurpare. b Vulpes foueas habent; & volucres cæli nidos, ubi ponant filios suos: filius autem hominis, & pauper eius mater, non habet ubi caput suū reclinet. Imò Vulpes à foueis suis repellunt: quia astuti & diuites terræ paupertatem & simplicitatem tuam horrent; Aves te ad nidos suos non admittunt: quia nobiles ac superbi huius mundi, humilitatem & abiectionem tuam contemnunt: sicque ad vile ac sordidum stabulum configere compelleris, in quo c bos cognoscit possessorem suū, & asinus praesepè Domini sui, quod cedet Domino suo. O Domine

I.

b Lyc. 9.58.

c Iosai. 1.3.

M. 5 domi-

dominantium, & totius creaturæ possessor,
pelle ex anima mea vulpinas omnes astutias,
& superbiam volatilium, à quibus ea occupa-
tur: vt in eā tibi pateat hospitium.

II.

HINC erigar, vt causam, cur Christus hos-
pitium in Bethlehem inuenire non potuerit,
intelligam, fuisse populi illius ignorantiam:
nam etiam ad proprias ipsorum domos acce-
dentem non agnoverunt: neque enim sciebat
commodum, quod recipientibus euenisser; qui
alios receperunt, à quibus parum aut nihil
eis commodi accessit. O felicem illum, qui
hunc Dominum cognouisset, hospitioque ex-
cepisset; vt in eius domo nasceretur! quia il-
le spirituales diuitias accepisset! quā cumu-
latè hospitalitatem, hīc exceptus rependi-
set, qui Martha & Zachæo rependit ampli-
simè. O quām esset anima mea felix, si tantum
Dominum excipere nosset? locumq[ue] eidem
concedere, quod spiritualiter in ea nasceretur!
O Deus infinite, qui cordis mei dominum pul-
sans circumis, clamasq[ue]; inspirationibus tuis,
vt tibi, intrare, illudq[ue]; gratiæ tuæ donis dia-
re cupienti, aperiam: ne, quæso, permitte,
portas tibi claudi à non agnoscente; aut à non
estimante dimitti. Veni Domine, veni: cla-
ma, quia ego audiam; pulsa, aperiam; & opti-
mam domus meæ habitationem, quod ipsam
est cor meum, tibi tradam, in quo pro voto re-
quiescas.

d Apoc. 3.
20.

III.

DomiNum Ioseph Beatissima Virginis & Sanctissima Ioseph in os
solum patientiam, in tanta inhospitalitate ac
deser-

desertione, considera; sed animi quoque tranquillitatem in repulsa, quam, ob suam inopiam ab ijs tulerant, ad quos hospitij causa accesserat: imo & latitudinem, qua se ad stabulum, abiectissimum in terra locum, receperunt: humilitatem & egestatem cum patientia & hilaritate, stupendo germanitatis nexu conuentes. Quorum exemplo conabor & ego, me ita componere, ut primum voluntate, quod in mundo est abiectissimum, mihi optem; deinde, si quando tale quid fors tulerit, patienter illud reipsa & gaudenter amplectar. Ne que enim fors alia felicior esse potest, quam hos clarissimos sanctos proxime imitari; sicut ipsi Christum sunt imitati, ut mox licebit videre.

MEDITATIO XVII.

DE CHRISTI DOMINI
nostris Natiuitate in Angipor-
tu Bethlehemica.

PVNCTVM I.

ONSIDERANDVM hic pri-
mum est, quid Verbū Incarnatū,
imminente iam hora ex materno
vtero prodeudi, fecerit. In primis
enim ut consuetū nascendi tem-
pus præuenire noluit; sic nec vltra differre:
sed ipso momento, quo nonus à conceptione
mensis

